

Eva Andreas
Tunadalskyrkan Köping, 180610
Dom 6:7-16
"Att vara i Guds nu"

I psalmen vi började gudstjänsten med sjöng vi: Så lev Guds nu, av hans nåd får du ta mot var stund ur hans hand".

Vår bibel är fylld av nedslag i Guds nu, i en specifik situation, när Gud ger möjligheter, när Gud har ett särskilt ärende, och när människor gensvarar och går in i olika uppgifter, inte alltid lätta och självklara, men som i förlängningen leder till något bättre, till eftertanke, till gudsnärhet.

Och det fantastiska är ju att det fortsätter också efter bibelns tid, det finns många berättelser om hur människor fått Guds förtroende och fått vara till hjälp och välsignelse på olika sätt, och också i dag vill Gud använda oss på många olika sätt, och i Guds nu få vara hans uträckta hand.

Gud vill använda oss, och vill komma till tals med oss – och frågan är hur vi kan höra hans röst?

Om vi skulle vända på frågan och tänka: Vad skulle få mig att höra Guds röst? Har jag hört den någon gång, eller åtminstone anat att det var han som försökte komma till tals med mig? Är det i så fall något jag skulle kunna utveckla? Det skulle vara så mycket enklare om Gud gjorde ett inlägg på facebook eller i dagstidning eller mitt i nyheterna så att det inte gick att missförstå.

Men kanske är det just där det finns i alla fall, fast vi inte riktigt förstår det. Kanske kan det som står vara en anledning till att be, till att ta kontakt, till att agera på något sätt. Kan det vara Guds röst till oss idag?? Kan det där samtalet med en medmänniska vara Guds sätt att säga: du har en speciell möjlighet att stötta och hjälpa som ingen annan har – inte för att det ska vara märkvärdigt, men för att mötas människa som människa och kunna förmedla något av sin tro och sin trygghet.

Och det där bibelordet eller psalmversen som liksom lyfts ut, som ger en särskild hälsning eller utmaning i en speciell situation, är det Guds röst? Eller den där tanken som inte verkar som min egen, kan det vara en hälsning från Gud? Han vill skapa en alldeles egen kanal i hjärnan där han kan tala, uppmuntra, ge direktiv i Guds nu.

Gideon som vi läste om levde i en speciell tid. Israels folk hade letts in i det utlovade landet, Josua som hade lett dem hade fått löftet av folket att de skulle hålla sig till Herren, men efter Josuas död dröjde det inte så länge innan folket gick sina egna vägar. Men de kunde inte riktigt förstå sin egen skuld i det hela utan de gav Gud skulden för att det såg ut som det gjorde. De låg i fejd med midjaniterna, som förstörde deras grödor, som gjorde livet besvärligt.

Och Gud hörde deras rop och sände en profet som än en gång hälsade från Herren att det var han som låg bakom att de kom hem från Egypten och som hade gett dem vissa regler att följa och så kommer slutklämmen: Men ni lyssnade inte på mig. Och det här är någonting som återkommer i de historiska skildringarna i Gamla Testamentet. Folket säger ja, vi vill följa, så går de sin egen väg, klagar hos Gud och Gud griper in och de följer honom, och så går det här som ett hjul som snurrar runt, men Gud kommer också gång på gång för att hjälpa sitt folk, men skickar också sändebud, profeter för att varna, för att utmana folket att vända tillbaka till honom. Och till sist så sänds ju Jesus för att visa på ett tydligt sätt vem Gud är, kärlek, närhet, befriare.

Men långt innan dess såg Gud sitt folks betryck och situation när de klagade. Och så såg han den gången att det fanns en man som hette Gideon, som i egna ögon inte hade några meriter, men som i Guds ögon hade det. Och så sände Gud en ängel till Gideon för att ge honom ett speciellt uppdrag i det som då var Guds nu! Gå och bruka den kraft du äger till att rädda Israel ur midjaniternas våld. Det är jag som sänder dig!

Som i så många andra sammanhang i Bibeln är det inte "Hurra, vad roligt, det är klart att jag ska göra det du vill" utan mer, hur skulle jag kunna?, och invändningar av olika slag. Men Gud säger: Jag skall vara med dig, precis som han säger till många andra. Jag skall vara med dig, och därför kan du vara frimodig. Underförstått, det kanske inte

kommer att vara en lätt vandring, men med mig vid din sida, kommer du att kunna genomföra det jag vill. Och när vi läser vidare i domarboken, så ser vi hur Gideon fick Guds kraft att våga bryta sönder avgudabilder och så småningom också slå midjaniterna med bara 300 män istället för de 32000 han först hade samlat ihop. Gud gjorde det möjligt, men Gideon behövde säga ja, tillsammans med dig vågar jag gå.

Vilka rop sänder vi till Gud idag? Vad är det vi tycker att han inte gör? Hur mycket beror på vår egen inställning och oförmåga att följa honom och det han sagt??

Det är så mycket lättare att skylla på än det ena, än det andra, det handlar om strukturer, det handlar om sekularisering, människor vill inte lyssna, det är ingen idé att ens försöka. Men kanske skulle vi behöva fråga: Gud vad vill du? Har du talat fast vi inte har hört??

Man brukar ibland tala om Guds allmänna vilja, som vi kan hitta i bibeln, tex Gud vill att alla människor ska bli frälsta. Jesus är vägen, sanningen och livet, Be så ska ni få, När den helige ande kommer ska ni få kraft att vittna. Ni skall älska varandra. Det är sanningar som gäller och som är som riktmärken för oss – ett indirekt uppdrag från Gud: se till att det här blir verklighet, ta mina ord på allvar, gör vad Du kan för att det ska bli möjligt. Men sen kan man också tala om Guds vilja för olika människor, hur han t ex vill ge av sina gåvor, åt var och en så att den blir till nytta, att han ger oss olika tjänster, att han har möjlighet att utrusta på olika sätt i en specifik tid. Och att han vill använda oss i sin tjänst. Jesus säger i Joh 15: Ni har inte utvalt mig, utan jag har utvalt er och bestämt er till att gå ut i världen och bära frukt, frukt som består och då skall Fadern ge er vad ni än ber honom om i mitt namn.

Och då kan han i Guds nu komma med sitt tilltal till oss och skrika högt eller viska i vårt öra: du har en möjlighet, jag vill använda dig just nu. Och så kan han till exempel sammanföra oss med nån som också ropat om hjälp, fast vi inte haft någon aning om det – men i Guds nu är allt möjligt.

Av någon anledning har Gud gjort sig beroende av oss människor för att föra hans ord vidare. Och när han väljer, väljer han inte efter det

som vi människor tycker är tillgångar, utan efter hjärta och villighet. Han tvingar sig aldrig på, men vill säga till oss som han sagt så många gånger till andra: Det är jag som sänder dig, jag skall vara med dig.

Och vi har ju Jesus eget löfte: Jag har fått all makt i himlen och på jorden. Jag är med er alla dagar. Och då kan han också använda oss i smått och i stort. Då kan det vara en lika stor uppgift att finnas i köket på språk caféet som att gå ut på gator och torg och evangelisera eller att sitta och hjälpa till med läxor i läxhjälpen som att sitta i styrelsen eller hur vi nu ser på viktigheten. I Guds nu finns inga graderingar, det är vi som gör dem. Sen ser uppgifterna olika ut, men allihop är viktiga. Det är han som möjliggör alltihop, och om vi gör det vi kan så gör han resten.

Kanske just vi har fått ett speciellt uppdrag som Gideon att föra fram Guds rike till seger idag, genom att lyssna till hans röst, genom att göra det vi kan och våga göra det Gud säger, även om det går utanför vår bekvämlighetszon. Vilken är utmaningen i dag i församlingen, i vår närhet, där vi bor? Vi får samtala, vi får be tillsammans, och be om att kunna höra Guds röst i Guds nu.

AMEN